

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio ij.

Multis miráculis serví suisanctitátemDeus testári vóluit, quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spírítu prædixit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expétitus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum anno salutísmillésimoquingentésimo séptimo: cujus corpus dies undecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

✠. Iste homo. [120]

In *ijj. Nocturno, Homilia.* Pusillum gregem. *de Comuni.* [131]

In *Quádrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.*

DIE IV. APRILIS.

S. Isidori

Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [85] præter seq.

Ad Magnif. Añã. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Isidórum místrum tribuísti : præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Comm. Feriæ.

In j. Noct. Lect. Sapientiam. ut in Comuni. [105]

In II. Nocturno.

Lectio iij.

Sidórus, natióne Hispánus, Doctor egrégus, ex nova Carthágine Severiáno patre provinciæ duce natus, a sanctis Episcopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginénsi fratribus suis pie et liberalíter educátus, Latínis, Græcis, et Hebráicis lítteris, divínisque et humánis légibus

instrúctus, omni scientiárum, atque christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscentis hæresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jamprídem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab hæreticis necarétur. Leándro vita functo ad Hispalénsen cáthedram invitus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo rege, magnóque étiam cleri populíque consénsu assúmitur, ejúsque electiónem apostólica confirmásse, sed et eléctum transmissode more pállio decorásse, quin étiam suum et apostolicæ sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituisse perhibétur.

✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

In episcopátu quantum fúerit constans, húmílis, pátiens, miséricors, in

christiána et ecclesiástica disciplína instauránda sollicitus, eáque verbo et scriptis stabiliénda indefessus, atque omni demum virtútum ornamento insignítus, nullíus lingua enarráre sufficeret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor et amplificátor exímus, plura constrúxit monastéria, collégia ítidem ædificávit, ubi stúdiis sacris et lectiónibus vacans, plúrimos discipulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter sancti Ildephónsus Toletánus, et Bráulio Cæsaraugustánus Episcopi emicuérunt. Coácto Híspali concílio, Acephalórum hæresim Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregitatque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrínæ famam adéptus est, ut elápsó vix ab ejus óbitu sextodécimo anno, univérsa Toletána synodo duórum supra quinquagínta Episcopórum plaudénte, ipsóque étiam sancto Ildephónso suffragánte, Doctor egrégus, cathólicæ Ecclesiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus,

et cum reverentia nominandus appellari meruerit; eumque sanctus Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, sed et erudiendae Hispaniae loco Jacobi Apostoli coelitus datum esse censuerit.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Scripsit Isidorus libros Etymologiarum, et de ecclesiasticis officiis, aliosque quamplurimos christianae, et ecclesiasticae disciplinae a deo utiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad Episcopos Britanniae scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi et Augustini, ita Isidori dicta retinenda esse, ubi contigerit inusitatum negotium, quod per canones minime definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiae inter canonicas Ecclesiae leges relatae conspiciuntur. Praefuit concilio Toletano quarto, omnium Hisp-

niae celeberrimo. Denique cum ab Hispania Ariamam haeresim eliminasset, morte sua, et regni vastatione a Saracenorum armis publice praenuntiata, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in caelum anno sexcentesimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, et Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primo conditum, Ferdinandus primus, Castellae et Legionis rex, ab Eneto Saraceno Hispali dominante, magno pretio redemptum Legionem transtulit, et in ejus honorem templum aedificatum est, ubi miraculis clarus magna populi devotione colitur.

R. Iste est. [93]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. v. b

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia sancti Isidori Episcopi. **Ex libro 2. Officior. ad S. Fulgentium, cap. v.**

QUI in erudiendis atque instituendis ad virtutem populis praerit, necesse est ut in omnibus sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subiectos raguerere poterit, cum illi statim possit correctus ingerere : Ante doce te quae recta sunt? Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi praebat, cunctosque ad bonum opus, et doctrina et opere provocet. Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est : quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si et doctrina et sermone fuerit eruditus, potest ceteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

R. Amavit eum Domi-

nus, et ornavit eum : stollam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio viij.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis et honestatis, plenus suavitatis et gratiae, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiae, de disciplina justitiae : unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem : scilicet ut praenoscatur quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus praeceteris speciale officium est, Scripturas legere, percurrere canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere ; nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare nisi discussum. Quique ita humilitate pariter et auctoritate praesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat,

neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

✠ In medio Ecclesiae aperuit os ejus, *Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. ✠ Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriae cum ejus Commem. in Laud. Alias: Lectio ix.

Tenebit quoque illam supereminentem donis omnibus caritatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis, caritas; locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter haec omnia castitatis eminentiam: ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda et libera. Inter haec oportebit cum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pasce-re, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam,

providentiam habere distributione discreta. In quo etiam hospitalitas ita erit praecipua, ut omnes cum benignitate et caritate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant: Hospes fui, et suscepistis me; quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum? Te Deum. 20.

Vesp. a Capit. de sequ.

DIE V. APRILIS.
S. Vincentii Ferrerii
Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [112] praeter seq. Oratio.

Deus, qui Ecclesiam Confessoris tui meritis et praedicatione illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis; ut et ipsius instruamur exemplis, et ab omnibus ejus patrocinio liberemur adversis. Per Dominum.

Deinde fit Commem. praec. Aña. O Doctor. 626. ✠ Justum.

Postea Ferae.
In Quadrag. Lect. j. Noct. Beatus vir. [128] Extra Quadreges. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Incentius, honesta stirpe Valentiae in Hispania natus, ab ineunte aetate cor gessit senile. Qui dum caliginosi hujus saeculi labilem cursum pro ingenii sui modulo consideraret, religionis habitum in ordine Praedicatorum decimo octavo aetatis suae anno suscepit: et emissa solenni professione, sacris litteris sedulo incumbens, theologiae lauream summa cum laude consecutus est. Mox obtenta a superioribus licentia, verbum Dei praedicare, Judaeorum perfidiam arguere, Saracenorum errores confutare tanta virtute et efficacia cepit, ut ingentem ipsorum infidelium multitudinem ad Christi fidem perduxerit, et multa Christianorum millia a peccatis ad poenitentiam, a vitiis ad virtutem revocarit. Electus enim a Deo, ut monita salutis in omnes gentes, tribus et linguas diffunderet, et extremi tremendique iudicii diem appropinquare ostenderet, omnium auditorum animos terrore concussos, atque a terré-

nis affectibus avulsos, ad Dei amorem excitabat.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

In hoc autem apostolico munere hic vitae ejus tenor perpetuus fuit. Quotidie Missam summo mane cum cantu celebravit, quotidie ad populum concionem habuit; inviolabile semper jejunium, nisi urgens adesset necessitas, servavit; sancta et recta consilia nulli denegavit, carnes nunquam comedit, nec vestem lineam induit; populorum jurgia sedavit, dissidentia regna pace composuit: et cum vestis inconsutilis Ecclesiae diroschismate scinderetur, ut uniretur, et unita servaretur, plurimum laboravit. Virtutibus omnibus claruit, suosque detractores et persecutores, in simplicitate et humilitate ambulans, cum mansuetudine recepit, et amplexus est. ✠. Amavit eum Domi-

nus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum,

* Et ad portas paradísi coronávit eum. *℟.* Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

PER ipsum divína virtus, in confirmatióne vitæ et prædicatióne ejus, multa signa et miracula fecit. Nam frequentissime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt : spíritus immúndos e corpóribus expulit : surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restituit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európe provinciis cum ingéni animárum fructu peragrátis, Venétie in Británnia minóri prædicatióne et vitæ cursum feliciter consummávit, anno salutis millésimo quadringentésimo décimo nono : quem Callístus tertius Sanctórum número ascrípsit.

℟. Iste homo. [120]

In *ij.* Nocturno, *Homilia.* Sancti Evangélii. *de Communi.* [123]

In *Quadrag. Lectio ix. de*

Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

DIE XI. APRILIS.

S. Leonis I.

Papæ, *Conf. et Eccl. Doct. Duplex.*

Omnia de Communi Conf. Pont. [85] præter seq.

Ad Magnif. Aña. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

EXáudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beáti Leónis Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Comm. Fer. in Quadrag.

In *I.* Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap. j.*

Uetrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiõnis Ponti, Galátie, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióne spíritus, in obediéntiam, et aspersionem sánguinis Jesu Christi :

Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, parátam revelári in tẽpore novíssimo.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. *℟.* Dómine quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ij.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiõnibus : ut probatio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidétes créditis : creden-

tes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glori ficata : reportátes finem fidei vestræ, salutem animárum. De qua salute exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophætæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutátes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posteriõres glórias : quibus revelátum est quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritus sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crescere in plebem suam. *℟.* Benedictiõnem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caputejus. -- Ideo.

Lectio iij.

Propter quod succínti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offertur vobis, grátiam, in revelatióne Jesu Christi : quasi

fílii obediéntiæ, non confi-
guráti prióribus ignorán-
tiæ vestræ desidériis : sed
secúndum eum, qui vocá-
vit vos, Sanctum : et ipsi
in omni conversatióne
sancti sitis : quóniam scri-
ptum est : Sancti éritis,
quóniam ego Sanctus sum.
Et si patrem invocáti-
s eum, qui sine accepti-
one personarum júdicat secú-
ndum uniuscujusque opus,
in timóre incolátus vestri
tém-
pore conversámini.
Sciéntes quod non corru-
ptíbilibus auro, vel ar-
génto redémpti estis de
vana vestra conversati-
one patrénæ traditi-
onis : sed preti-
oso sá-
guine quasi agni immaculáti
Christi, et incontamináti :
præcogniti quidem ante
mundi constituti-
onem,
manifestáti autem novís-
simis tempóribus propter
vos, qui per ipsum fidéles
estis in Deo, qui suscitávit
eum a mórtuis, et dedit ei
glóriam, ut fides vestra,
et spes esset in Deo.

℞. Jurávit Dñs. [90]

In II. Nocturno.

Lectio 1^a.

LEO primus, Etrú-
scus, eo tém-
pore præfuit Ecclésiæ,
cum rex Hunnórum Atti-

la, cognométo Flagéllum
Dei, in Itáliam invádens,
Aquiléiam triénnii obsi-
dióne captam dirípuit et
incéndit : unde cum Ro-
mam ardénti furóre rape-
rétur, jamque cópias, ubi
Míncius in Padum ínfluit,
trajícere paráret, occúrrit
ei Leo, malórum Itáliæ
impedéntium misericór-
dia permótus : cujus diví-
na eloquéntia persuásum
est Attilæ, ut regrederétur.
Qui interrogátus a
suis, quid esset, quod præ-
ter consuetúdinem tam
humíliter Románi Pontí-
ficis imperáta fáceret ;
respóndit se astántem
quemdam álium, illo lo-
quente, sacerdotáli hábitu
vérítum esse, sibi stricto
gládío minitántem mor-
tem, nisi Leóni obtempe-
rárét. Quare in Pannóniam
revérsus est.

℞. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ℞. Ni-
hil proficiet inimicus in eo,
et filius iniquitátis non oc-
cédit ei. — Manus.

Lectio 2^a.

LEO autem Romæ sin-
gulári ómnium læti-
tia excéptus, paulo post
invadénti Urbem Genséri-

co, eádem eloquéntiæ vi-
et sanctitátis opini-
one per-
suásit, ut ab incéndio, igno-
miníis, ac cædibus absti-
neret. Sed cum Ecclési-
am a multis hærésibus oppu-
gnári, maximéque a Nesto-
riánis et Eutychiánis ex-
agitári vidéret ; ad eam
purgándam, et in fide
cathólica confirmándam
concílium Chalcedonense
indíxit. Ubi sexcéntis tri-
gínta coáctis Epíscopis,
Eutyches et Dióscorus, et
íterum Nestórius condem-
nátí sunt : ejusdémque
concílii decréta, sua au-
ctoritáte confirmávit.

℞. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea :
* Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ℞. Inveni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. — Ma-
nus enim.

Lectio 3^a.

HIS actis, sanctus Pón-
tifex se ad reficién-
das et ædificándas ecclé-
sias convértit. Cujus suávi
Demétria, pia fémina, san-
cti Stéphaní Ecclési-
am constrúxit in suo fundo
via Latína, tértio ab Urbe
milliário : ipse via Appia
sub nómine sancti Cornélii
á-
lteram cóndidit. Multas

prætereá et sacras ædes,
et sacra eárum vasa resti-
tuit. In tribus basilicis
Petri, Pauli, et Constanti-
niána cámaras exstrúxit :
ædificávit monastérium
vicinum basilicæ sancti
Petri : sepúlcris Apostoló-
rum custódes adhibuit,
quos Cubiculários appel-
lávit. Státuit, ut in acti-
one mystérii dicerétur, San-
ctum sacrificium, imma-
culátam hóstiam. Sanxit,
ne mónacha benedictum
cápitís velámen recíperet,
nisi quadragínta annórum
virginitátem probásset.
His et áliis præcláre ge-
stis, cum multa sancte et
luculénter scripsisset, tér-
tio Idus Aprilis obdormi-
vit in Dómino. Sedit in
pontificátu annos vigínti,
menses decem, dies vi-
gínti octo.

℞. Iste est. [93]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio 1^a. Cap. xvj. b

IN illo tém-
pore : Venit
Jesus in partes Cæsa-
réæ Philíppi : et interro-
gábat discipulos suos, di-
cens : Quem dicunt hómi-
nes esse Fílium hóminis ?
Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papae. *Serm. ij. in anniv. assumpt. suae, ante med.*

CUM, sicut evangelica lectione reseratum est, interrogasset Dominus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinantibus) crederent; respondissetque beatus Petrus, dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi: Dominus ait: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in caelis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, et portae inferi non praevalerunt adversus eam, et tibi dabo claves regni caelorum: et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in caelis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in caelis. Manet ergo dispositio veritatis, et beatus Petrus in accepta fortitudine petrae perseverans, suscepta Ecclesiae gubernacula non reliquit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stulam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi

coronavit eum. *R.* Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio viij.

IN universa namque Ecclesia, Tu es Christus Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit: et omnis lingua, quae confitetur Dominum, magisterio hujus vocis imbutur. Haec fides diabolum vincit, et captivorum ejus vincula dissolvit. Haec erutos mundo, inserit caelo, et portae inferi adversus eam prevalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque haeretica unquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebratur hodierna festivitas: ut in persona humilitatis meae ille intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno herede non deficit.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intell-

ctus. *R.* Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et. Gloria Patri. Et.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus. Alias:

Lectio ix.

CUM ergo cohortationes nostras auribus vestrae sanctitatis adhibemus, ipsum vobis, cujus vice fungimur, loqui credite: quia et illius vos affectu monemus, et non aliud vobis, quam quod dociuit, praedicamus: obsecrantes, ut succincti lumbos mentis vestrae, castam et sobriam vitam in Dei timore ducatis. Corona mea, sicut Apostolus ait, et gaudium vos estis, si fides vestra, quae ab initio Evangelii in universo mundo praedicata est, in dilectione et sanctitate permanserit. Nam licet omnem Ecclesiam, quae in toto est orbe terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus, vos tamen praecipue inter ceteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa apostolicae petrae arce fundatos, et Dominus noster Jesus Christus cum omnibus redemit, et beatus

apostolus Petrus praefatus omnibus erudit.

Te Deum laudamus. 20.

DIE XIII. APRILIS.

S. Hermenegildi

Martyris. Semiduplex. Omnia de Comm. unius Martyris pro temp. qualitate [33] vel [53] praeter sequentia.

IN UTRISQUE VESPERIS ET LAUDIBUS.

Hymnus.

Regali solio fortis Iberiae

Hermenegilde jubar, gloria Martyrum,

Christi quos amor almisi Coeli caetibus inserit.

Ut perstas patiens pollicitum Deo

Servans obsequium! quo potius tibi

Nil proponis, et arces Cautus noxia, quae placent.

Ut motus cohibes, pabula qui parant

Surgentis vitii, non dubios agens

Per vestigia gressus, Quo veri via dirigit!

Sit rerum Domino jugis honor Patri,

Et Natum celebrent ora precantium,

Divinumque supremis Flamen laudibus efferant.

Amen.

Si prædictus Hymn. non dicitur in j. Vesperis, tunc ponatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini dicatur in Laudibus.

Oratio.

DEus, qui beatum Hermenegildum Martyrem tuum cœlesti regno terrenum postponere docuisti: da quæsumus nobis, ejus exemplo caduca despiciere, atque æterna sectari. Per Dominum.

In Quadrag. Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

NULLIS te genitor blanditiis trahit,
Non vitæ cæperis divitiis otio,

Gemmarumve nitore,
Regnandive cupidine.

Diris non acies te gladii
minis,

Nec terret perimens carnicis furor:

Nam mansura caducis
Præfers gaudia Cœlitum.

Nunc nos e Superum pro-
tege sedibus

Clemens, atque preces,
dum canimus tua

Quæsitam nece palmam,
Pronis auribus excipe.

Sit rerum Domino jugis
honor Patri,

Et Natum celebrent ora
precantium,
Divinumque supremis
Flamen laudibus efferrant.
Amen.

In Quadrag. Lect. j. Noct. Fratres, Debitores. de Comuni plurim. Mart. [68] cum KK. de Communi unius Mart. [37] vel [55] Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro Dialogorum sancti Gregorii Papæ.

Lib. 3. cap. xxxj.

Lectio 1^a.

Ermenegildus rex, Leovigildi regis Visigothorum filius, ab Ariana hæresi ad fidem catholicam viro reverendissimo Leandro Hispalensi Episcopo, dudum mihi in amicitia familiariter juncto, prædicante, conversus est. Quem pater Arianus, ut ad eandem hæresim rediret, et præmiis suadere, et minis terere conatus est. Cumque ille constantissime responderet, nunquam se veram fidem posse relinquere, quam semel agnovisset: iratus pater eum privavit regno, rebisque expoliavit omnibus. Cumque nec sic virtutem mentis illius

emollire valisset, in arcta illum custodia concludens, collum manusque illius ferro ligavit. Cœpit itaque Hermenegildus rex juvenis terrenum regnum despiciere, et forti desiderio cœlesti quærens, in cilicii vinculatus jacens, omnipotenti Deo ad confortandum se, preces effundere; tantoque sublimius gloriam transeuntis mundi despiciere, quanto et religatus agnoverat nihil fuisse, quod potuerit auferri.

K. Honestum fecit. [40]

Temp. Pasch. K. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, allelúia, allelúia. **V.** Lætítia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. — Et æternitas.

Lectio 2^a.

Superveniente autem Paschalis festivitatis die, intempstæ noctis silentio, ad eum perfidus pater Ariantum Episcopum misit, ut ex ejus manu sacrilegæ consecrationis communionem perciperet, atque per hoc ad patris gratiam redire mereretur. Sed vir Deo deditus, Ari-

no Episcopo venienti exprobravit, ut debuit, ejusque a se perfidiam dignis increpationibus repulit: quia etsi exteriùs jacébat ligatus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat securus. Ad se itaque reverso Episcopo, Ariantum pater infrémuit, statimque suos apparitores misit, qui constantissimum Confessorem Dei illic ubi jacébat, occiderent; quod et factum est. Nam mox ut ingressi sunt, securim cerebro ejus infigentes, vitam corporis abstulerunt: hocque in eo valuerunt perimere, quod ipsum quoque, qui peremptus est, in se constiterat despexisse. Sed pro ostendenda vera ejus glória, superna quoque non defuere miracula. Nam cœpit in nocturno silentio psalmodiæ cantus ad corpus ejusdem regis et Martyris audiri: atque ideo veraciter regis, quia et Martyris.

K. Desiderium. [41]

Temp. Pasch. K. In servis suis, allelúia, * Consolabitur Deus, allelúia. **V.** Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. — Consolabitur.

Lectio vij.

Quidam étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde et factum est, quátenus corpus illius, ut vidélicet Mártyris, jure a cunctis fídelibus venerári debuisset. Pater vero pérfidus, et paricida commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnituit. Nam quia vera esset cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc pervenire non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extrémam perdúctus est, et Leándro Episcopo, quem prius vehementer afflíxerat, Reccarédum regem fílium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatióibus fecisset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum, sed fratrem Mártyrem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitate convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit

fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exsistere per hæréticam pravitatem non timéret. Nec mirum quod veræ fidei prædicátor factus est, qui frater est Mártyris : cujus hunc quoque mérita adjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

✠. Stola jucunditátis. [41]

Tempore Pasch. ✠. Fíliæ Jerúsalem. [57]

In iij. Nocturno, etiam temp. Pasch. Homilia. Si considerémus. de Comm. unius Mart. j. loco [43] cum ✠✠. pro qualitate temporis. [44] vel [57]

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Vesperæ de sequenti.

✠. Commune SS. Apostolorum, Evangelistarum et Martyrum tempore Paschali habetur cum aliis Communibus infra [28] et [53]

DIE XIV. APRILIS.

S. Justinii

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris pro temporis qualitate, [33] vel [53] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui per stultitiam crucis, eminentem Jesu Christi sciéntiam beátum Justinum Mártyrem mirabíliter docuisti : ejus nobis intercessióne concede; ut, errorum circumventióne depúlsa, fidei firmitatem consequámur. Per eúdem Dóminum.

Deinde fit Comm. præced.

Añã. Qui vult venire post me, abneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. ✠. Justus.

Temp. Pasch. Añã. Sancti et justi in Dómino gaudete, allelúia : vos elégit Deus in hereditatem sibi, allelúia. ✠. Pretiósã.

Oratio ut supra. 638.

Postea Feriæ in Quadrag. et SS. Martyrum Tiburtii, Valeriani et Maximi, Añã. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sânguine Agni.

✠. Lætámmini.

Temp. Pasch. Añã. Fíliæ Jerúsalem, venite et videte Mártyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætítiæ, allelúia, allelúia.

✠. Lætítia sempiterna super cápita eórum, allelúia. ✠. Gáudium et exsultatióem obtinébunt, allelúia.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni, et Máximi solémnia cólímus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrages. Lectiones. Fratres, Debitóres. de Comuni plurim. Martyr. [68] cum ✠✠. de Comuni unius Mart. [37] vel [55]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ustinus Priscifílius ex Græco génere Fláviæ Neápolis in Syria Palæstína natus, adolescéntiam in litterárum ómnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophiæ amóre corréptus est, ut ad veritatem assequéndam, quotquot áderant philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errórémque reperisset, supér-